

## **Μέγας Ανατολικός (Εκδόσεις Άγρα, 1990-1992)**

### **Η πρώτη παράγραφος**

Το υπερωκεάνιον είχε σημαιοστολισθεί και αναρίθμητοι λέμβοι, άκατοι και φορτηγίδες μετέφεραν καθ' όλην την διάρκεια της ημέρας τα τελευταία εφόδια και τους τελευταίους επισκέπτας, οίτινες... εδιάβαζαν το επί των χαλυβδίνων ελασμάτων αναγραφόμενον όνομα του πλοίου «Μέγας Ανατολικός»....

### **Η ως συλφίς νεαρά Σουηδή**

Η καθημένη ολίγον πιό μακρυστά λεπτοφυής ως συλφίς νεαρά Σουηδή, χωρίς να προσέξη καν αν την έβλεπε κανείς, εξεκούμωσε τάχιστα την μπλούζαν της και με δύο γοργάς κινήσεις, ωςάν να μην ημπορούσε να κρατηθή, εξήγαγε εκ του στηθόδεσμου της ένα ωραιότατον και μεγάλον διά μίαν τόσον λεπτήν νεανίδα σφικτόν βυζί, και επέισε την ημικτοξευμένην ροδαλήν θηλήν του εις το στόμα της κούκλας, την οποίαν εκράτει εισέτι εις την αγκάλην της, συνθλίβουσα τον σφύζοντα λευκόν μαστόν με τον δείκτην και τον μεσαίον δάκτυλον της δεξιάς χειρός της, όπως μία γυνή που γαλουχεί ένα βρέφος.

**Ολίγα δευτερόλεπτα διήρκεσε τούτο**, και, εν συνεχεία, η νεαρά Σουηδή, με έκφρασιν απεριγράπτου λαγνείας εις το πρόσωπόν της, ήρχισε να τρίβη με δύναμιν την ρώγαν της επί ολοκλήρου του προσώπου της κούκλας, ενώ η θηλή καθισταμένη διπλή εις μέγεθος και σκληρά, εξετοξέυετο, ως φράουλα τραγανή, εις πλήρη στύσιν. Αλλά και αύτη η φάσις δεν διήρκεσε πολύ. Η Γκρέτα, καταφανώς εν μεγάλη διεγέρσει διατελούσα, χωρίς την παραμικράν προφύλαξιν, ανέσυρε εν ριπή οφθαλμού το φόρεμά της, και, αποκαλύπτουσα, προς στιγμήν, ένα θαυμάσιον και προεξέχον πολύ, εν μέσω ολίγων αραιών τριχών μουνί (δεν έφερε σκελέαν), ήνοιξε τούς μηρούς της, έθεσε την κούκλαν μεταξύ αυτών, και καλύπτουσα πάλιν το ερωτικόν της όργανον, έσφιξε τούς μηρούς της, και ήρχισε να κινήται ζωηρώς, ζωηρότατα, επί του καθίσματός της, κατά τρόπον που εφανέρωνε ότι ηυνανίζετο με πάθος, τρίβουσα μανιωδώς το αιδοίον της, επί της κεφαλής και των μαλλιών του κομψού ανθρωπομόρφου ομοιώματος, επιδιώκουσα με αφάνταστον ζέσιν να επιφέρη τοιουτοτρόπως την έκχυσιν του ερωτικού χυμού της, αδιαφορούσα τελείως, και, ίσως, τερπομένη επιπροσθέτως, από το γεγονός ότι εξετέλει την τόσον άσεμνον, άλλα και τόσον χαριτωμένην αυτήν πράξιν δημοσία. Κατ' αρχάς, ο βαρώνος Χάσσελκβιστ, βυθισμένος όπως ήτο εις τους υπολογισμούς του, δεν αντελήφθη τι έκαμνε η κόρη του — τουτέστιν δεν αντελήφθη την φάσιν του «θηλασμού».

**Όταν όμως η Γκρέτα διέκοψε την «γαλούχησιν»** και, μετά ταύτα, την πρόστριψιν του βυζιού της επί του προσώπου της κούκλας, και ήρχισε να μαλακίζεται υπό το φόρεμά της, με το κομψόν άθυρμα ανάμεσα εις τα σκέλη της, πιέζουσα αυτό, ταυτοχρόνως, και διά της χειρός, επί του μουνιού της, ο Σουηδός βαρώνος ηννόησε, τότε, αμέσως, τι έκαμνε η κόρη του, και αφού έρριψε γύρω του ένα αγωνιώδες βλέμμα και ανεκουφίσθη, νομίζων ότι ουδείς είχε αντιληφθεί την άσεμνον συμπεριφοράν της Γκρέτας, καθιστάμενος κατακόκκινος από εντροπήν και οργήν, επέπληξε αυστηρότατα την θυγατέρα του, και την διέταξε να διακόψη πάραυτα την λαγνικήν της πράξιν.

Έπειτα, λαμβάνων και σφίγγων δυνατά τον δεξιόν βραχίονά της και σειών ζωηρώς την κινουμένην επί του καθίσματός της με έγκυαυλον παραφοράν νεανίδα, την διέταξε να σηκωθή αμέσως και να τον ακολουθήση εις τα διαμερίσματά των, χωρίς να αντιληφθή ότι η καθημένη πλησίον του μικρά Αμερικανίς Αλεξάνδρα Μαίησον — φλεγόμενη από μέγιστον ενδιαφέρον, άλλα υποκρινομένη ότι τίποτε δεν είδε— είχε ιδεί τα πάντα...

**Η νεαρά Σουηδή, φοβούμενη την οργήν του πατρός της**, ηναγκάσθη να αποσύρη την κούκλαν από το αιδοίον της, και παρά την έκδηλον σφοδράν διεγερσίιν της, συνεμορφώθη

με τας επιταγάς του βαρώνου, διακόπτουσα την πρωτότυπον μαλακίαν που έκαμνε, χωρίς να φαίνεται ότι είχε την παραμικράν συναίσθησιν ότι αυτό που είχε διαπράξει ήτο κάτι το άσεμνον ή απηγορευμένον, ιδίως όταν εξετελείτο εις δημοσίους χώρους και ενώπιον πολλών θεατών. Λαμβάνουσα λοιπόν εκ νέου την κούκλαν της (ήτις έλαμπε τώρα από τα εκχειλίσματα του μουνιού της) εις την αγκάλην της, η νεαρά νυμφομανής ηγέρθη από την θέσιν της και ηκολούθησε τον πατέρα της, ασθμαίνουσα ακόμη από την έγκαυλον κατάστασίν της, καταφανώς παραπονεμένη και με έκφρασιν απορίας εις το πρόσωπόν της, που μία πράξις τόσον χαριτωμένη και τόσον ευχάριστος κατεδικάζετο, ενώ ο βαρώνος Χάσσελκβιστ, σύννουσ και καταστεναχωρημένος, σύρων αυτήν διά του βραχίονος, την ωδηγούσε απελπισμένη εις τα διαμερίσματά του.